

Torbjörn Hedberg

Sångtexter

Undertitel

I N N E H Å L L

Förord.....	3
Före 2000	4
Andas.....	5
Ditt livs historia.....	6
Låt mig gå	8
Landsnora Kvarn	10
Ro	12
2010-2022.....	13
Någonstans vid altaret	14
Det började med dig	15
En gång från andra sidan.....	17
Var inte rädd när det bränner.....	19
Tänk om	21
Varsamt	22
2025---	23
Man borde.....	24
Du var här	26
Bror Nilsson.....	28
Martina	29

F Ö R O R D

Sångtexterna i den här samlingen är från början skrivna som delar av ett sammanhang med melodi, arrangemang, sång plus kanske bilder och platser för framföranden. Att fösa in dem i en bok var aldrig tanken. Men måhända är den här antologin till glädje för någon, någonstans. Och det har varit ett trevligt hobbyprojekt att gräva fram dem och upptäcka hur tankarna gick tidigare i tillvaron.

Låtarna i sin helhet går att hitta på många ställen där musik finns. Den mest kompletta samlingen finns på SoundCloud, sök bara efter mitt namn för att hitta dit.

Urvalet har byggt på att inkludera det som på något sätt känns personligt. Inte nödvändigtvis unikt eller "bra" men i alla fall som på något vis är försökt till egna synvinklar eller formuleringar.

Sollentuna 2025-01-14

Torbjörn Hedberg

F Ö R E 2 0 0 0

Sånger som skrevs och framfördes under 80- och 90-talen. Ofta av bandet Doktor Abelin, namngivet efter den lilla gatstump på Söder där Torbjörn bodde under 80-talet. Medlemmar skiftade.

Andas

Vers 1

När jag fladdrat flera varv runt jordebollen
med några snabba tryck på fjärrkontrollen
sett månar och planeter, bomber och raketer,
en kropp utan en hals och en pamp som drar en vals.
allt jag vill då är falla bakåt och
känna att jag vilar i din famn.
Allt jag behöver är att...

Ref

andas mmm....

Vers 2

Och när jag talat, säkert 4000 ord,
och inte är säker på att jag ens själv förstod,
när jag bara anat det jag borde veta väl,
när jag igen har klantat till just det som inte fick bli fel.

Då säger du: Det är bra nu
det du behöver just ikväll
det är att bara...

Ref

M-m-m-m osv.

Allt jag vill då är falla bakåt och
känna att jag faller i din famn.
Allt jag behöver är att....

Ditt livs historia

Svartvatten i myren
En död skogsmus vid din vänstra fot
Du undrar var den kom ifrån
Vad ont den hade gjort

Och du undrar vart du är på väg
Kan någon hålla dig i hand
Finns det nån i evigheten
Som känner till ditt namn
Så skymtar bakom brungrå Raikisjokk
Konturen av en slagen man

Och här börjar ditt livs historia
Då bär du början på en evig gloria
Ditt livs kärlekshistoria

Bleka grå är stenarna
Klibbigt grå är dimmans smet
Allt har samma färg som
Din likgiltighet
Och nu när nåjder och schamaner har fyllt upp fjällen med
religion
Men nån långt därinne saknar du den trygga tron
Då syns en korsfäst man vid passadjen
Räcker ut en hand och visar vägen över mon

Ett skal runt din själ försvinner
Och lungen blir röd och brinner
Du har ett ändrat sinne
För han är med och ser och hör
När den minsta skogsmus dör

Låt mig gå

Vers 1

Eva hon var syster på Rehab, Sabbatsberg
och inga fräknar fanns på hyn, så grå var hennes färg.
Hon såg ut på kanalen, på båtarnas parad,
med längtan bort hon viskade var dag:

ref

Låt mig gå,
låt mig inte stilla stå.
Det finns en dröm jag vill försöka nå.
Släpp mig fri
från den bur jag sitter i.
Öppna en dörr och släpp mig fri.

vers 2

Berggren låg som ett paket vid fönstret på sal 2.
Han kunde inte tala, inte gå och knappt förstå.
En blödning hade stulit allt förstånd från unga karln,
men Eva såg att ögonen hans sa:

ref

Låt mig gå....

vers 3

Berggren blev snart bättre, men Eva var som förr.
Då började han berätta om en vidöppen dörr.
"Där finns frihet, värdighet och stolthet, underbart att se,
ta min hand och be med mig så här:

ref

Låt mig gå....

vers 4

Och jag önskar själv jag hade Berggrens orubbliga ro,
hans oförställda tillit, hans barnsliga tro,
Jag önskar jag var säker, på samma sätt som han,
att allting han berättat är helt sant.

ref

Låt mig gå...

Landsnora Kvarn

Från kust till kust skall det flamma
Skall eldar ljunga, stjärnor falla en och en
Då skall jag gå till Edsvikens vatten
För snart så vet jag den sista ängeln tömt sin skål

Och nere där vid klipporna skall vi ropa ut din seger
Borta vid Landsnora kvarn ropar vi
kom, kom, kom, Herre kom!

Kom fyll min längtan, kväv mina tvivel
Bär mig, gläd mig, nu är jag framme
Här vid isen, här är jag hemma
Och här på stranden skall jag snart böja knä

Och nere där vid klipporna skall vi ropa ut din seger
Borta vid Landsnora kvarn ropar vi kom,
kom, kom, Herre kom!

Från kust till kust skall det flamma
Och här på stranden skall jag snart böja knä

Och nere där vid klipporna skall vi ropa ut din seger
Borta vid Landsnora kvarn ropar vi
kom, kom, kom, Herre kom!
Kom, kom, kom, Herre kom!

Som en gåva
Nog vet jag mycket väl vad du begär
Nog har jag nåtts av budet om vad kärlek är
I en värld som närmar sig sitt slut
Är ju enda rätta vägen den som du lagt ut

Men här står jag igen
På såriga knän
Jag vek från din väg
Kom och ta mig hem igen!

Så blir det som en gåva
Jag föll, du bar mig hem
Ändå är allt som jag kan lova
Jag kan falla djupt igen

Och så väl citerar jag ditt ord
Försvarar och förklarar med värme och med mod
Och visst kan jag himmelrikets krav
Förstår nog för att veta hur det är mitt val

Ändå står jag som förr
Och slår på din dörr
Här utanför
är det både kallt och mörkt

Jag tar det som en gåva
Du ger det som ditt liv
Och mycket större är att våga
Erkänna allt och släppas in

Ro

Om du längtar
Men dagen saknar ord
Om du försöker somna in om kvällen
Men kvällen ger dig ingen ro
Om du så går ut och irrar kring i natten
Och har tänt ditt sista ljus
Då finns en morgon om du vill, en gryning
Då finns Han där just för dig

Och du får ro, ro, ro
Fred, tro

Om du söker
I sanden efter spår
Om du står vid gränsen av ett stort svart hav
Utan att förstå
Om du går längs randen av ett stup
Och längtar ner ibland
Då har Han dött just för dig och älskat dig
Mer, mycket mer, än du tror

Och om du saknar
Men inte vet just vad
Är det varsamt lugnt och varmt en dag

Ro

Fred

2 0 1 0 - 2 0 2 2

Sånger som skrevs, och emellanåt framfördes och publicerades efter att Torbjörn återupptagit och försökte återupptäcka det här med att skapa egen musik.

Någonstans vid altaret

Någonstans vid altaret
kom du in i mitt liv
ville vara del av det

Nånstans under stenarna
som välver sig ovanför
såg du mig och log
Någonting av den du är
klingade rent i mig
gjorde allting klart

Du berättade om den jag är egentligen
Föreslog vart jag skall gå, som nästa steg
Du gav nya sätt att se - oväntade
Och det susade i rören och blev varmt

Någon sa sitt tack, nån bad,
någon grät; men ingen såg
det du såg: dem vi är

Ute var det onsdag kväll
här fanns det bara nu,
bara du och jag

Det började med dig

Det började med Dig
Det började med Dig
Du sa det och det blev
Allt som vi kan se är Du

Det började som ljus
Som vår och glädjorus
Som blicken från en vän, som hem

För inte var det jag
Som gjorde att jag finns
Som gjort att det finns gröna träd

Du tänkte mig och då
Blev det bara så
Blev händer, tankar, andetag

Du fyllde allt med liv
Allt var av nåd

Det började med dans
Med kärleken som brann
Med tre-i-en som virvlar fram

I evigheters tid
Som Gud, som mod, som frid
Som varande helt utan strid

Du fyllde allt med liv
Allt var av nåd

Du kräver inga svar
Bara det jag har
Bara att jag är just jag

En gång från andra sidan

Översättning av En sang fra andre sia av Kari Bremnes

En sång från andra sidan
Av förtvivlan och av sorg
Ska följa dina gator
Och finna dina torg
Ska nå dig med en ömhet
Förunderlig och trygg
Ska läggas som en kappa
Omkring din böjda rygg

Den kommer till ett hjärta
Som inte har en vän
Den kommer till soldaten
Som ingen ser igen
Den kommer till en stjärna
Som aldrig får ett namn
Den kommer till en mamma
Med vaggan full av sand

När dagen fyllts av mörker
Och tvivel gör dig blind
Och det du stängde ute
Har börjat ta sig in
Och ordningen du hade
Är ingenting att ha
Då ska du hålla vakt
Och stå för det du sa

Du gör det för ett hjärta
Som inte har en vän
Du gör det för soldaten
Som ingen ser igen
Du gör det för en stjärna
Som aldrig får ett namn
Du gör det för en mamma
Med vaggan full av sand

En sång från andra sidan
Bortom förtvivlan, bortom sorg
Ska följa dina gator
Och finna dina torg
Ska nå dig med en ömhet
Som strömmar dig emot
Som ljus för dina vägar
Och lyktor för din fot

Var inte rädd när det bränner

Var inte rädd när det bränner
Det är bara något du känner
Det kommer bli nånting du glömmer
Det är inte nåt som är sönder

Var inte rädd när det svider
Det är så ibland att vi lider
Det är inte nåt som är brutet
Det är inte tecken på slutet

Ibland är det skammen, ibland är det vädret
Ibland är det drogen, ibland kanske är det
Sättet du ser det
Många har känt det och många har vänt det
Många har famlat och många har ramlat
Men vaknat tillsammans

Var inte rädd för den människan
Som ger dig den otäcka känslan
Hon är inte där för att såra
Hon bär säkert hemliga tårar

Det är som att vada i lera
Men detta ska också passera
Det känns som man kommer att sjunka
Men med mig kan du inte drunkna

Ibland det är det allting i en enda röra
Ibland är det rösten du avskyr att höra
Som bara förstör allt
Ibland är det själen, ibland är det kroppen
Ibland är det fruktan att hamna på botten
Och inte nå opp sen

Var inte rädd när det svider
Det är så ibland att vi lider
Det är inte nåt som är brutet
Det är inte tecken på slutet

Var inte rädd när det bränner
Det är bara något du känner
Det kommer bli nånting du glömmet
Det är inte nåt som är sönder

Tänk om

Tänk om det finns nån som söker just dig
(Du har ju drömt om det, du vet, den där gången, de där
stunderna)

Tänk om det finns nån som saknar just dig

Tänk om
du är ingen tillfällighet,
ingen slump, ingen kuriositet,
du är inte meningslöshet,
ingen nyck, bara atomers lek

Att du är liv, är evigt liv!
Du är oändlighet, beständighet, all tid.
Det finns ett val, det finns ett ja.
Tänk om det finns någon som lyssnar och ger svar...

Tänk om det finns nån som skapat just dig
Tänk om det finns nån som ville just dig

Du är en supernova, en sol,
av ljus. En katedral utan slut.
En scen där ingen spelat förut.
Ett barn - älskad för evigt och nu

Hör, där bortom alla ljuden
Säger någon till dig: Du, den
som jag älskar, du är bjuden,
kom med mig för du är bruden.

Varsamt

Vi skapade av ande, ord och närhet, jord och ljus
Och om man tar i oss för hårt så går vi sönder, dras itu
Vi är blandade av färger, toner, mönster, då och nu
Om man slår oss smetas allting ut och bleknar
Rör oss varsamt när ni rör oss, hör oss
Ta det varsamt med oss

Vi är gjorda för att dansa, älska, tjäna, tro och be
Vi försöker och vi famlar, svamlar, ramlar, rasar ner
Men nära hjärtat bor ett frö av ande; gud i varje steg
Så vi är värda universum - supernovor!
Rör oss varsamt; vi är stjärndamm, lerhalm
Varsamt; vi är papperspärlor
Ta det varsamt med oss

Nära gud finns all förundran, stundens stillhet, vila, ro
När vi vänder bort då rasas, krasas, stasas, kvävs vårt mod
Rör oss varsamt; vi är stjärndamm, lerhalm
Varsamt; vi är papperspärlor
Varsamt; vi är svaga, trängda
Ta det varsamt med oss

2 0 2 5 - - -

Och vem vet vad som händer sedan

Man borde

Håll med om...

Vers 1

Det borde va nära till havet
Det borde gå att få tröst
Inte va så nära till graven
Och man borde höja upp sin röst

Man borde inte säga "man borde"
Knappt nån enda gång
De e' sällan som borde blir gjorde
Och nu är det sagt i en sång

Ref

Det borde vara lätt

Vers 2

Det borde gå att sova på natten
Säga Hej till John Blund
Inte tvingas att kasta vatten
Vareviga stund

Det borde gå att ta det där klivet
Som gör att man flyger i väg
Det borde gå ta det för givet
Att dom flesta ändå vill en väl

Vers 3

Men Adam han mumsade äpplen
Fick syn på sin blottade hud
Och lämnade Eden för stäppen
I skammen inför Gud

Man borde inte säga man borde
Det är en för frestande frukt
Att vilja för mycket på jorden
Leder till övermod's skämmiga tukt

Du var här

Vers 1

Du var så stark, bar flera ton

Du var så svag, bröt ihop av en sång

Du kom så långt, såg så mycket, blev så vis

Men när allt kom omkring, var det mesta sig likt

Och du bar så många minnen som alla försvann

Ref 1

Men du var här!

Det var en underbar värld!

Och du var du

Ingen annan kunde vara precis just så där

Vers 2

Du ropa på hjälp, och visst kom det nån då

Men sen nästa dag, var det ensamt ändå

Du såg nån annons, fick det du ville ha

Sen gick några år, och var det inget att ha

Du stod upp - kvinnor kan - men du föll som en man

Ref 2

Men du var här!

Det var en underbar värld!

Du kom nära, du grät och du skrattade, i just din sfär

Vers 3

Du var först, sen var du sist

Du var störst, sen var du minst

Du dansade tyst, din egen slags vals
Tills då den stund du inte dansade alls

Du var drottning av balen och sen blev hon tolv

Ref 3

Men du var här!

Det var en sagolik värld!

Det var gröna träd, det var rymder och kärlek och drömmar
och färg

Slut

Du var här!

Det var en makalös värld!

Plommonträd, kramar, bekännelser, vila, skoskav, förståelse,
brister och vimmel, förlåtelse, Gud, alla änglar och närhet och
mänsklighet, trohet och svek, gullregn och svalor, och allt som
hör till ett liv

Bror Nilsson

Ver 1

Ta det lugnt nu, Bror Nilsson, min äldsta vän
Inte rätt på efterrätten igen
Det är tungt nu, Bror Nilsson, så mycket skit
Aldrig mätt så särskit länge, men knip

Håll igen nu, Bror Nilsson, stäng din glupska blick
Den är ändå över snart; en lömsk kick

Det e' inte lätt att säga nej
Mycket hellre bara "tack och hej!"

Ref

Det är bara du som kan ta steget från bordet
Det är ingens fel att du blev frestad igen
Det är bara du som kan få gjort det du borde
Lägg ner, gör rätt, agera inte ut nåt mer

Vers 2

Kom igen nu, Bror Nilsson, du e' mer än så
Du vet hur det blir, förstår
Gå i kloster, Bror Nilsson, det låter hårt
Men du behöver ta till nåt som slår

Vers 3

Allt för mycket tid att tänka, göra, fladdra, famla
All den energin till att förstöra, kladda, skramla

Är det dags nu, Bror Nilsson? Nej, ändå inte?
Allt är fastbränt i hjärnan

Martina

Vers 1

Martina rör sig som fisken i vatten
Dansar för alla som ser
Så blir det mörkt då faller natten
Martina faller med

Men upp ur sängen så, sikta mot ljuset
Ännu räcker det till!
Leder, kärll och barnen och huset
Allt går bara man vill

Det blir nytt, det blir grönt, det blir vår igen
Barnen leker än
Röda läppar, spegeln är en vän

Ref

Det flyter på, allt kommer och går
Det blir så, Martina
De sätter spår, dom ringar av år,
Som bildas, i dina sår

Vers 2

Martina sprattlar som gäddan på bryggan
Och ändå lika tuff
Men ut på Insta är ju alla så snygga
Här är det ont om luft

Ett lyft här och en puff där
Så säger nattens fe
Snart gammal och till besvär
Snart är du inte med

Allt är gammalt, det blir höst, mor på hemmet

Vers 3

Säg, Martina, varför inte följa med?
Jag kan ta dig i hand
Leda ut på gröna ängar
Du får gå i mitt namn

Va din herde, din guide, din vila
Vederkvicka din själ
Trygga vatten, ut ur natten
Göra allting väl

Ref

Det flyter på, allt kommer och går
Det blir så, Martina
De sätter spår, de ringar av år,
Som läker, just dina sår